

Til beslutningsforslag nr. B 35. Betænkning afgivet af Europaudvalget den 12. december 1997

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af rammeaftale om handel og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side af 28. oktober 1996

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

Herefter indstiller er *flertal* (udvalget med undtagelse af Enhedslistens medlem) beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Enhedslistens medlem) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*, idet Enhedslisten er imod, at Unionen som sådan indgår sådanne aftaler, hvad enten det er associerings-, partnerskabs- eller rammeaftaler med tredjelande, og hvad enten det er i forhold til Central- og Østeuropa, Mellemøsten eller - i dette tilfælde - Republikken Korea i Asien.

I modsætning til partnerskabsaftalerne med Armenien, Georgien, Aserbadsjan og Usbekistan, jf. B 12, B 13, B 14, B 15 fra indeværende folketingsår, er Republikken Korea langt mere integreret i den kapitalistiske verdenshandel. Der vil ikke være tale om en tilpasning til EU-systemet, men i langt højere grad være tale om handelsmæssige tilpasninger i forhold til de to aftalepartners indbyrdes samhandel og konkurrence, f.eks. når det drejer sig om skibsværftsproduktion.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget står der, at »det er respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne, som ligger til grund for aftalen.« Enhedslisten har også bemærket, at i modsætning til de førnævnte associerings- og partnerskabsaftaler er der ikke nogen formulering i det foreliggende

beslutningsforslag om, at en misligholdelse af de demokratiske principper og menneskerettighederne vil kunne føre til en suspension af aftalen.

I Republikken Korea sidder der i hundredvis af politiske fanger. Der er vedtaget en arbejdsmarkedslov, som ikke tillader dannelsen af uafhængige fagforeninger, som ikke tillader lærere og offentligt ansatte at danne deres egne fagforeninger. Amnesty International har i deres seneste årsrapport krævet, at Republikken Korea lever op til de internationale standarder for arbejdsmarkedet.

Desuden bliver i hundredvis af intellektuelle, forretningsfolk, religiøse grupper, studenter m.v. arresteret for at udtrykke støtte til fredsforhandlinger med Nordkorea. Dette bliver af styret i Seoul betragtet som antistatslig, fjendtlig aktivitet, som medfører arrestationer og fængselsstraffe, rapporterer Amnesty International ligeledes i deres seneste årsrapport. Så hvis det drejede sig om respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne, skulle denne aftale overhovedet ikke indgås.

Men hvorfor egentlig ikke sløjfe hule henvisninger til de demokratiske principper og menneskerettighederne i disse EU-aftaler, når det ikke er meningen, at de skal have nogen betydning eller konsekvens? Det er jo åbenlyst, at det, der betyder noget med disse aftaler, er styrkelsen økonomisk, handelsmæssigt og politisk af Unionen i forhold til andre lande. Det er derfor, de indgås.